

דבר ראש העיר – בית העלמין בצור שלום 2014

יום הזיכרון לחללי צה"ל מביא את כולנו שוב, כמידי שנה, לבתי הקברות הצבאיים.

שורות האבן בחלקה הצבאית אחידות, וכאן שוכבים זה לצד זה דתיים וחילוניים, ילידי הארץ ועולים חדשים, בני שכונות מצוקה ובני אזורי יוקרה. הם כולם כאן, זועקים בשתיקתם. בנות ובנים שוחרי טוב, חדורי אופטימיות ותקווה, שבאחת נגדעה שירת חייהם.

משפחות יקרות, נפשכם השכולה חיה כל העת את מועקת האובדן ואין לכם ניחומים. מרחק השנים אינו מרפא את הפצעים. שלעולם לא יגלידו. כתבה לפני שנה אידה מיכאל, תושבת הקריה, ששכלה את בנה יחידה, פרדי ז"ל, שנפל ב- 25.10.1995, בגיל 21 :

"לפרדי בן יקר שלי, עברו 17 שנים וארבעה חודשים מאז שאתה איננו, היית המתנה היקרה והיפה ביותר שלנו, נתת לנו אור ותוכן לחיים... פרדי, חיכיתי לך 18 שנים עד שקיבלתי אותך. פרדריקו! עכשיו אתה לא לבד אתה עם אבא ששומר עליך. כבר אחת עשרה שנים שאני לבד ואני מתגעגעת מאוד, מאוד. אתה מאוד חסר לי, אבל אתה נותן לי את הכוח להמשיך הלאה. תנוח בשלום מתוק שלי. אימא."

אתם קמים בכל בוקר מחדש, לובשים מבט שאינו מסגיר את
שברון-הלב ונעים בין עצבות ושמחה, כפי שהיטיב לבטא המשורר
יענקל'ה רוטבליט בשירו "דברים שרציתי לומר":

"ועצבות מהלה כל שמחה

כל שמחה ששמחתי

כמו ביקשתי דבר

דבר שאבד."

ערב יום עצמאותה ה-66 של מדינת ישראל נושיט לכם אנו,
תושבי קריית ביאליק, יד מחבקת ואוהבת. כל עוד נשמה באפנו,
נזכור ונכבד את זכר הנופלים וגם אם אין אנו מעלים את זכרם
ואת שמותיהם מידי יום, הם מלווים את חיינו ומעשינו. אנו
נוסיף וננצור את נשמותיהם של חללי מערכות ישראל, בחיי
התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק. יהי זכרם ברוך לעד
בנצח ישראל.